

Joy Through Covenant Discipleship

By Elder John A. McCune
Of the Seventy

Džiaugsmas per sandoros mokinybę

Vyresnysis Džonas A. Makiunas
Iš Septyniadešimties

April 2025 general conference

As we bind ourselves to act as covenant disciples, our relationship with the Father and Son is enriched, our joy enhanced, and our eternal perspective expanded.

One day in 2023, Uyanga Altansukh was at work in the northern Mongolian city of Darkhan when the Mongolian mission president entered her workplace. In her words:

“I saw him and thought he had this bright light in his countenance. He was very kind and fun to those around him, and I felt warmth. Before he left, I asked him some questions. A few days later, he came into my work again and asked if I could attend his church. I thought it might be helpful. I was worried for my children’s future, as society seemed to be full of stress and darkness. I wanted my children to be like this man with a light in their countenance, spreading joy to others around them.

“One day the missionaries taught us the law of tithing. My children said with excitement, ‘We must pay our tithing, Mom.’ I could see my children’s faith at that moment. Before I joined the Church, I watched general conference and listened to President Russell M. Nelson speak. He announced new temples all over the world and said that a new temple would be built in Ulaanbaatar, Mongolia. I rejoiced and shed tears, even though I did not understand why. With this joy, I could tell that my faith and testimony were growing.”

Uyanga, like millions of others, is part of the great gathering of Israel in preparation for the Second Coming of Jesus Christ. She has begun her journey along the covenant path and has become a disciple of Christ. What does it mean to

Kai įsipareigojame elgtis kaip sandoros mokiniai, mūsų ryšys su Tėvu ir Sūnumi turtėja, džiaugsmas didėja ir amžinoji perspektyva plečiasi.

Vieną 2023 m. dieną Ujangai Altansuk dirbant šiauriniame Mongolijos mieste Darchane, jos darbovietėje apsilankė Mongolijos misijos prezidentas. Ji pasakojo:

„Pamačiau jį ir pamaniau, kad jo veidas ryškiai švyti. Jis buvo labai malonus su aplinkiniais ir linksmas, jaučiau šilumą. Prieš jam išeinant uždaviau keletą klausimų. Po kelių dienų jis vėl atėjo į mano darbą ir paklausė, ar galėčiau lankyti jo bažnyčią. Pagalvojau, kad tai gali būti naudinga. Nerimavau dėl savo vaikų ateities, nes visuomenė, atrodo, kupina įtampos ir tamsos. Norėjau, kad mano vaikai būtų kaip šis vyras, kad jie švytinčiais veidais skleistų džiaugsmą aplinkiniams.

Vieną dieną misionieriai mus mokė dešimtinės įstatymo. Mano vaikai susijaudinę pasakė: „Mama, turime mokėti dešimtinę.“ Tą akimirką pamačiau savo vaikų tikėjimą. Prieš prisijungdama prie Bažnyčios, stebėjau visuotinę konferenciją ir klausiausi prezidento Raselo M. Nelsono kalbos. Jis paskelbė apie naujas šventyklas visame pasaulyje ir pasakė, kad nauja šventykla bus pastatyta Ulan Batore, Mongolijoje. Džiūgavau ir braukiau ašaras, nors nesupratau kodėl. Šitaip džiaugdamsi galėjau suprasti, kad mano tikėjimas ir liudijimas auga.“

Ujanga, kaip ir milijonai kitų, yra dalis didžiojo Izraelio surinkimo ruošiantis antrajam Jėzaus Kristaus atėjimui. Ji pradėjo savo kelionę sandoros keliu ir tapo Kristaus mokine. Ką reiškia būti Kristaus mokiniu? Man patinka japo-

be a disciple of Christ? I appreciate the Japanese word for disciple—*deshi*—demeaning younger brother, and *shimeaning* child.

Jesus Christ declared, “I was in the beginning with the Father, and am the Firstborn.” Because of who He is and what He has done, we worship Him, we revere Him, we give glory to Him, and we follow Him. Christ has redeemed us, and we are forever grateful for His infinite and atoning sacrifice.

We have a Heavenly Father, who loves us as His children. His love for us is perfect. Jesus Christ and His mission illustrate God’s love for us. As John wrote, “For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.”

In our quest to understand what we do not know, we might sometimes rely on our familiar mortal experiences, or things we do know. For example, we can learn somewhat of God the Father through our own parenthood and mortal family relationships. However, we should be careful in applying these comparisons too far in our attempt to understand our Heavenly Father. The attributes of God the Father transcend any less-than-perfect attributes of a fallen man. God the Father is the perfect Father. He is perfectly loving, kind, patient, and understanding and is perfectly glorious. We can trust Him perfectly. The love of Christ reflects the love of God the Father and is a representation of that love.

Jesus Christ is both the example and the means. In Christ, we can understand better the perfect attributes of the Father and His plan. Through Christ, we are given the enabling power to overcome the tendencies of natural men and women so that we might become more like the Father.

Just like our Heavenly Father, Jesus Christ is perfectly merciful and just. These divine attributes of justice and mercy are not in opposition. They are complementary. Both justice and mercy illustrate God’s perfect love for His children. We can trust God the Father and Jesus Christ because They are just and fair with all of us.

God the Father and His Son, Jesus Christ, are perfectly aligned in purpose and love. Because God and Jesus Christ love us, we are given the opportunity and privilege as true disciples to make covenants with Them. By our doing so, our

niškas žodis „mokinys“ –deši, kuriame dēreiškia jaunesnįjį brolių, oši– vaiką.

Jėzus Kristus pareiškė: „Pradžioje aš buvau su Tėvu ir esu Pirmagimis.“ Dėl to, kas Jis yra ir kaip yra padaręs, garbiname Jį, gerbiame, atiduodame Jam šlovę ir sekame Juo. Kristus mus išpirko, ir esame amžinai dėkingi už Jo beribę apmokančiąją auką.

Turime Dangiskąjį Tėvą, kuris myli mus kaip savo vaikus. Jo meilė mums yra tobula. Jėzus Kristus ir Jo misija parodo Dievo meilę mums. Kaip rašė Jonas: „Nes Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris Jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąją gyvenimą.“

Siekdami suprasti tai, ko nežinome, kartais galime remtis mums pažįstama žemiška patirtimi arba tuo, ką žinome. Pavyzdžiui, apie Dievą Tėvą galime šį tą sužinoti iš savo tėvystės ir žemiškosios šeimos santykių. Vis dėlto turėtume būti atsargūs ir per daug nepasikliauti šiais palyginimais, kai bandome suprasti savo Dangiskąjį Tėvą. Dievo Tėvo savybės pranoksta bet kokias visai tobulas puolusio žmogaus savybes. Dievas Tėvas – tobulas Tėvas. Jis yra tobulai mylintis, geras, kantrus ir supratingas bei tobulai šlovingas. Galime Juo tobulai pasikliauti. Kristaus meilė atspindi Dievo Tėvo meilę ir yra tos meilės atvaizdavimas.

Jėzus Kristus yra ir pavyzdys, ir priemonė. Kristų galime geriau suprasti tobulas Tėvo savybes ir Jo planą. Per Kristų mums duota įgalinanti galia įveikti prigimtinių vyrų ir moterų polinkius, kad taptume panašesni į Tėvą.

Kaip ir mūsų Dangiskasis Tėvas, Jėzus Kristus yra tobulai gailestingas ir teisingas. Šios dieviškos teisingumo ir gailestingumo savybės neprieštaruoja viena kitai. Jos viena kitą papildoma. Ir teisingumas, ir gailestingumas atskleidžia tobulą Dievo meilę savo vaikams. Galime pasitikėti Dievu Tėvu ir Jėzumi Kristumi, nes Jie yra teisingi ir nešališki mums visiems.

Dievas Tėvas ir Jo Sūnus, Jėzus Kristus, yra tobulai vieningi savo tikslui ir meile. Kadangi Dievas ir Jėzus Kristus mus myli, mums, kaip tikriems mokiniams, suteikta galimybė ir privilegija sudaryti su Jais sandoras. Mums taip darant

relationship with Christ is expanded: “And now, because of the covenant which ye have made ye shall be called the children of Christ, his sons, and his daughters; for behold, this day he hath spiritually begotten you; for ye say that your hearts are changed through faith on his name; therefore, ye are born of him and have become his sons and his daughters.”

As disciples, when we make and keep sacred covenants, we are blessed with spiritual power. We are connected to Christ and God the Father in a special relationship and can experience Their love and joy in a measure reserved for those who have made and kept covenants. Our ability to sense a full measure of God’s love, or to continue in His love, is contingent upon our righteous desires and actions.

In John chapter 15, verse 9, we read, “As the Father hath loved me, so have I loved you.” And then we are given an invitation: “Continue ye in my love.”

In the next verse, we are given the way to continue in His love: “If ye keep my commandments, ye shall abide in my love; even as I have kept my Father’s commandments, and abide in his love.”

We then see the purpose of keeping the commandments in verse 11: “These things have I spoken unto you, that my joy might remain in you, and that your joy might be full.”

Through true covenant discipleship, we can begin to understand better the nature of God and the joy that He wants all of His children to experience. We can also begin to understand some principles that at first might seem confusing. For example, how can God have a fulness of joy when some of His children are suffering so much? The answer lies in God’s perfect perspective and in His perfect plan. He sees us from the beginning to our glorious potential future. He has provided a way, through His Son, Jesus Christ, for all of us, His children, to overcome the pains, suffering, sins, guilt, and loneliness of our mortality. God has provided for us the way and the choice.

Examples of those who have experienced joy through discipleship might help us to better understand this concept. Perhaps you have heard the phrase that we are only as happy as our most unhappy child. I have seen that this does not need to be the case. My 94-year-old mother has over 200 living descendants. At any given point, at least one of the 200 is going to be unhappy. If this statement were true, my mother would be in

plėtojamas mūsų ryšys su Kristumi: „Ir dabar, dėl sandoros, kurią sudarėte, jūs būsite vadinami Kristaus vaikais, jo sūnumis ir dukromis; nes štai, šiandien jūs dvasiškai užgimėte jam; nes sakote, kad jūsų širdys pakeistos per tikėjimą jo vardu; todėl jūs užgimėte iš jo ir tapote jo sūnumis ir jo dukromis.“

Kai, būdami mokiniai, sudarome šventas sandoras ir jų laikomės, esame laiminami dvasine galia. Mus su Kristumi ir Dievu Tėvu sieja ypatingas ryšys, galime patirti Jų meilę bei tokią džiaugsmą, koks skirtas tiems, kurie yra sudarę sandoras ir jų laikosi. Mūsų gebėjimas pajusti visą Dievo meilę arba išlikti Jo meilėje priklauso nuo mūsų teisių troškimų ir veiksmų.

Evangelijos pagal Joną 15 skyriaus 9 eilutė-jeskaitome: „Kaip mane Tėvas pamilo, taip ir Aš jus pamilau.“ Irtadagauname kvietimą: „Pasilikite mano meilėje!“

Kitoje eilutėjėmums nurodomas būdas, kaip išlikti Jo meilėje: „Jei laikysitės mano įsakymų, pasiliksite mano meilėje, kaip Aš kad vykdau savo Tėvo įsakymus ir pasilieku Jo meilėje.“

Toliau skaitydami 11 eilutės užinome, koks yra įstatymų laikymosi tikslas: „Aš jums tai kalbėjau, kad jūmyse liktų manasis džiaugsmas ir kad jūsų džiaugsmui nieko netrūktų.“

Per tikrą sandoros mokinytę galime pradėti geriau suprasti Dievo prigimtį ir džiaugsmą, kurį Jis nori, kad patirtų visi Jo vaikai. Taip pat galime pradėti suprasti kai kuriuos principus, kurie iš pradžių gali pasirodyti painūs. Pavyzdžiui, kaip Dievas gali turėti džiaugsmo pilnatvę, jei kai kurie Jo vaikai tiek daug kenčia? Atsakymas glūdi tobulame Dievo suvokime ir Jo tobulame plane. Jis mato mus nuo pradžios iki mūsų galimos šlovingos ateities. Per savo Sūnų Jėzų Kristų visiems mums, savo vaikams, Jis parūpino būdą, kaip įveikti žemiškojo gyvenimo skausmus, kančias, nuodėmes, kaltę ir vienatvę. Dievas suteikė mums kelią ir pasirinkimą.

Geriau suprasti šią mintį gali padėti pavyzdžiai tų, kurie per mokinytę patyrė džiaugsmą. Galbūt esate girdėję frazę, kad esame laimingi tik tiek, kiek laimingas mūsų nelaimingiausias vaikas. Patyriau, kad taip nebūtinai turi būti. Mano 94-erių metų motina turi daugiau kaip 200 gyvų palikuonių. Bet kuriuo metu bent vienas iš tų 200 bus nelaimingas. Jei šis teiginys būtų teisingas, mano motina būtų nuolat nelaiminga, bet taip

a perpetual state of unhappiness, which she isn't. Those who know her know how joyful she is.

I now would like to share another experience. In January of 2019, my wife, Debbie, and I were invited into the office of President Nelson. He had positioned a chair close to us, and we sat almost knee to knee. After extending to us our current calling, President Nelson turned to Debbie and focused on her. He was kind, loving, gentle, and full of joy, like the perfect father or grandfather. He held Debbie's hand and patted it, reassuring her that it would be OK and that our family would be blessed. It seemed to us at that moment that we were the most important people to him and that he had all the time in the world for us. We left his office that Friday afternoon feeling reassured, loved, and joyful.

On Monday we saw the news. During that same day that President Nelson had spent with us, one of his daughters had passed away from cancer. We were stunned. Our hearts were full as we mourned for him and his family. Our hearts were also full of gratitude for his Christlike attention to us while mourning for his daughter who was suffering.

As we pondered this experience, we asked ourselves, "How could he be so kind, loving, and even joyful at such a difficult time?" The answer is because he knows. He knows that Christ has been victorious. He knows he will be with his daughter again and will spend an eternity with her. Joy and eternal perspective come through being bound to the Savior by making and keeping covenants and through Christlike discipleship.

President Nelson has taught: "Just as the Savior offers peace that 'passeth all understanding' [Philippians 4:7], He also offers an intensity, depth, and breadth of joy that defy human logic or mortal comprehension. For example, it doesn't seem possible to feel joy when your child suffers with an incurable illness or when you lose your job or when your spouse betrays you. Yet that is precisely the joy the Savior offers."

As we make and keep covenants, we will naturally turn outward and have a desire to help others feel the measure of joy and love we feel in our covenantal relationships. We can be part of the greatest cause on the earth today—the gathering of Israel. We can help to bring God's children to Christ. As the prophet Jacob taught,

nėra. Ją pažįstantys žino, kokia ji linksma.

Dabar norėčiau pasidalyti dar vienu patyrimu. 2019 m. sausį mudu su žmona Debe buvome pakviesti į prezidento Nelsono biurą. Jis pasistatė kėdę arčiau mūsų, ir mes sėdėjome beveik liesdamiesi keliais. Suteikęs mums dabartinį pašaukimą, prezidentas Nelsonas atsisuko į Debę ir sutelkė dėmesį į ją. Jis buvo malonus, mylintis, švelnus ir kupinas džiaugsmo, tarsi tobulas tėvas ar senelis. Jis patapšnojo Debės ranką, patikindamas ją, kad viskas bus gerai ir kad mūsų šeima bus palaiminta. Tą akimirką mums atrodė, kad esame jam svarbiausi žmonės ir kad jis gali mums skirti daugybę laiko. Tą penktadienio popietę iš jo biuro išėjome jausdamiesi ramūs, mylimi ir džiaugsmingi.

Pirmadienį sužinojome naujienas. Tą pačią dieną, kurią prezidentas Nelsonas praleido su mumis, viena iš jo dukterų mirė nuo vėžio. Buvome priblokšti. Mūsų širdys prisipildė sielvarto dėl jo ir jo šeimos. Mūsų širdys taip pat prisipildė dėkingumo už jo į Kristaus panašų dėmesį mums, net ir liūdint dėl savo kenčiančios dukters.

Apmąstydami šią patirtį klausėme savęs: „Kaip jis galėjo būti toks malonus, mylintis ir net džiaugsmingas tokiu sunkiu metu?“ Atsakymas – todėl, kad jis žino. Jis žino, kad Kristus nugalėjo. Jis žino, kad vėl bus su savo dukra ir praleis su ja amžinybę. Džiaugsmas ir amžinoji perspektyva gaunami per ryšį su Gelbėtoju, sudarant sandoras bei jų laikantis ir tampant mokiniu, kaip Kristus.

Prezidentas Nelsonas mokė: „Kaip Gelbėtojas siūlo ramybę, „pranokstan[čią] bet kokį supratimą“ [Filipiečiams 4:7], Jis lygiai taip pat siūlo stiprų, gilų ir platų džiaugsmą, pranokstantį žmogaus logiką arba mirtingųjų suvokimą. Pavyzdžiui, atrodo neįmanoma jausti džiaugsmo, kada jūsų vaikas serga nepagydoma liga arba kada jūs netenkate darbo, arba kai jūsų sutuoktinis jus išduoda. Tačiau būtent tokį džiaugsmą siūlo Gelbėtojas.“

Sudarydami sandoras ir jų laikydamiesi, natūraliai atsigręšime į kitus ir trokšime jiems padėti pajusti tokį pat džiaugsmą ir meilę, kokius jaučiame dėl savo sandoros ryšių. Galime būti svarbiausio šių laikų darbo žemėje – Izraelio surinkimo – dalis. Galime padėti atvesti Dievo vaikus pas Kristų. Kaip mokė pranašas Jokūbas:

“And blessed art thou; for because ye have been diligent in laboring with me in my vineyard, and have kept my commandments, and have brought unto me again the natural fruit, ... ye shall have joy with me because of the fruit of my vineyard.”

As we bind ourselves to act as covenant disciples, in whatever our level of capacity, our relationship with the Father and the Son is enriched, our joy enhanced, and our eternal perspective expanded. We then are endowed with power and can feel joy in a measure reserved for God’s true covenant disciples. In the sacred name of Jesus Christ, amen.

„Ir palaimintas tu; kadangi stropiai dirbote su manimi mano vynuogyne ir vykdėte mano įsakymus, ir vėl atvedėte man prigimtinių vaisių, [...] jūs džiaugsitės su manimi dėl mano vynuogyno vaisiaus.“

Kai įsipareigojame elgtis kaip sandoros mokiniai, kad ir koks būtų mūsų sugebėjimų lygis, mūsų ryšys su Tėvu ir Sūnumi turtėja, džiaugsmas didėja ir amžinoji perspektyva plečiasi. Tuomet esame apdovanojami galia ir galime jausti tokį džiaugsmą, koks skirtas tikriesiems Dievo sandoros mokiniams. Šventu Jėzaus Kristaus vardu, amen.